

היה יכול לבוא

הכאבים, ואמר לי שצריך לחכות לתוצאות של הצילומים.

אין צורך

לאשפז

ביום המישי, בחג הסוכות, חלה ההרפה ניכרת במצבו של יעקב מר"כוס. אשתו הבהילה רופא-תורן של מגן-דוויד אדום, שהגיע לביתם, בדק את הבעל והוריק לו זריקת-הרגעה נגד הכאבים. כן יעץ למרכוס לעשות צילום.

סטה-הרגעה שהוריק הרופא של מר"כוס פעל משך שעתיים בדיוק. באמצע הלילה נתקף מרכוס שוב כאבים עזים. מאחר ש-האמין כי הוא סובל מכיבקיבה, כפי ש-קבע רופאו, שתה הרבה חלב חם.

למחרת היום פנה למירפאה ועשה צילום-קיבה. משם חזר לביתו, בשארית כוחותיו, כשהוא מתייסר בייסורי-תופת. אשתו המבוהלת מיהרה להתקשר שוב אל ד"ר פרודזינסקי, וזה שב וקבע שהיא סתם היסטריית, והמליץ להמשיך להרגיע את הכאבים באמצעות נרות, הפעם מסוג אחר, עד שיגיעו תוצאות הצילום. ביום האשון, דבורה מרכוס מיהרה לבית-המרקחת ברחוב קריניצי 67, וכישה לק-נות את הנרות. הרקח סירב למכור לה אותם, בטענה כי נרות אלה נמכרים רק באישור משרד-הבריאות.

דבורה מרכוס פנתה שוב אל הד"ר פרודזינסקי. היא ביקשה ממנו שוב הפנייה לאישפוז בבית-החולים, אך גם הפעם סירב הרופא לתת לה הפנייה כזו.

"התחננתי בפניו לתת לי הפנייה לבית-חולים", מספרת דבורה מרכוס. "אבל הוא אמר לי: תראי, אני יודע מה שאני אומר. בשום פנים ואופן אין צורך בהפנייה לבית-חולים".

אולם, האשה לא השלימה עם קביעתו של הרופא. היא חזרה הביתה, וכאשר ראתה כי בעלה מחזיק מעמד רק בכוחותיו האחרונים, העבירה אותו מייד במונית לבית-החולים תל-השומר.

פקידת-הקבלה בבית-החולים הבחינה מייד במצבו החמור של מרכוס, ונדמה. "בתל-השומר לא הבינו מדוע לא הבאתי את בעלי לבית-החולים שלושה ימים לפני כן", מספרת היום דבורה מרכוס. "הם

האלמנה

דבורה (ורה) מרכוס, גיטתו של המשורר נתן אלתרמן המנוח, בגולה בפני כתב העולם הזה את סיפור הייסורי המיותרים של בעלה, שהנחת הרופא הביאה למותו בטרם-עת. משמאל: תמונת הזוג בימי אושרם.

האורח התמים, אתה, הוא, ומשלם את מיטתו לקופת-החולים בקפדנות, ומתפלל יום-יום שלעולם לא יודקק לשירותיה. אולם, כאשר הוא חש ברע, דבר העלול לקרות לכל אחד, היום, או מחר, הרי הוא ניגש אל רופאו האישי, מטעם קופת-החולים אליה הוא משתייך, וליבו סמוך ובטוח שנציג זה של המיקצוע האצילי וההוגני ביותר עליי-אדמות, יביא לו רפוי-אה שלמה.

רפואה שלמה? האמנם?

אין ספק שמהנדס-הטכסטיל יעקב מר"כוס, שעלה ארצה מפולין לפני 38 שנים, האמין גם הוא בכך. אולם, כאשר תקפוהו הכאבים וההליט לגשת אל הרופא שלו,

ציפתה לו הפתעת-חייו. את סיפור הוויאיו-לורוה הביודוקרטיט שנאלץ יעקב מרכוס לעבור, ואשר נסי-תיימה באסון שאין לו כל הצדקה או הסבר, גוללה בפני כתב העולם הזה אלמנתו המועזעת, דבורה (ורה) מרכוס, שהינה גיטתו של המשורר נתן אלתרמן המנוח, ועובדת סוציאלית במקצועה.

אבחנה

מוטעית

ביום ג', 9 באוקטובר, בשעה 4 אחר-הצהריים, שלושה ימים לאחר פרץ מילהמת יוס-הכיפורים, נתקף יעקב מרכוס, בן ה-62, כאבים עזים שתאומיים, מייד פנה, בליוויית אשתו דבורה, אל מירפאתו של ד"ר ולדמר (יעקב) פרודזינסקי, שהינה רופאו האישי מטעם קופת-חולים לאומית.

הוא ישב והמתין עד שהגיע תורו, הרופא בדק אותו, מרד את לחץ-הדם שלו, ופסק שהוא סובל מכיבקיבה.

כאשר התלונן מרכוס בפני הרופא שידו השמאלית כואבת, יעץ לו זה, בכדיחות-הדעת, להעביר את שעון-היד שלו מיד שמאל ליד ימין, בנוסף לכך המליץ הרופא על בדיקה, מיצייקיבה ועל צילום הקיבה העליונה. כתרופה, רשם לו מלח אנגלי.

מאבחנתו הפסקנית של הרופא הבין מרכוס כי מחלתו אינה קשה ביותר, ול-מחרת היום הלך כרגיל לעבודתו, בתיש-לרובת קשת, שם שימש כמהנדס-הטכסטיל של המפעל. אך באמצע העבודה שבו הר-כאבים ותקפוהו, עזים מקודם, והוא חזר לביתו, ברחוב האשל 2 ברמת-גן.

כאשר ראתה אותו אשתו, דבורה, נבי-הלה, היא טילפנה מייד לביתו של ד"ר פרודזינסקי, לטלפון ענתה רוסאת-הילדים ד"ר אוגניה פרודזינסקי, אשתו של הרופא. כאשר שמעה שמצבו של החולה אינו מאפשר לו לבוא למירפאה בכחות-עצמו, הבטיחה שהרופא יגיע אל ביתו תוך 30 דקות. עברה חצי שעה, עברה שעה, ומצבו של מרכוס החמיר מרגע לרגע. כאשר נוכחה אשתו לבסוף לדעת כי הרופא אינו חושב אפילו להגיע, השאירה את בעלה בבית, לבדו, ומיהרה אל מירפאתו של הרופא. כאשר הגיעה לשם, מצאה את הרופא מקבל את החולים שלו, כרגיל.

מספרת דבורה מרכוס: "ד"ר פרודזינסקי כעס עלי שבאתי, את סתם היסטריית ועושה פאניקה, הרי לתת. הרופא רשם לבעלי נרות, להרגעת

יעקב מרכוס ז"ל ואשתו

תלח אנג

טרופ"ב, פדה, המנהל הכללי העביר (מכתב ג-16.12.73 אליו).

לאחר כירור עם הרופא ד"ר פרודזינסקי בקביעה אבחנה ובעקבותיו טעה גם רו של ד"ר פרודזינסקי לגבי בעלך ז"ל.

הערנו לד"ר פרודזינסקי על סקוחו ו עלי לציין שם כל הטרגיות שבדבר -

אנא קבלי את תנחומי על מות בעלך.

ראו עליו שהוא סובל כבר הרבה זמן. מרכוס הועבר במהירות לטיפולו של הרופא בבית-החולים. בעת שהפשיטוהו מבגדיו, קיבל התקף-כאבים נוסף. היה זה התקף-לב. הוא נפטר במקום.

מישרד-הבריאות

מטפל

חודש אחרי מות בעלה כתבה דבורה מרכוס מיכתב נירגש למנהל הכללי של מישרד-הבריאות, הפרופסור ברוך פדה, בין השאר כתבה:

"אני מרשה לעצמי לכתוב לך מיכתב זה, מאחר ומשפחתי מכירה אותך הרבה מאוד שנים, שניים משפחתנו, המשרד נתן אלתרמן המנוח, וסגן-אלוף עקיבא עצמון יבל"א, היו הפציינטים שלך בזמנו. לדעתי, עשה ד"ר פרודזינסקי מעשה של רשלנות פושעת, בגללו נפטר בעלי באופן פיתאומי.

"למען ילדי ולמעני, אהיה אסירת-תודה לך אם תחקור מיקרה זה." שבע אחר פנייתה למנכ"ל מישרד-הבריאות, השיב חלה שיהקור את המיכ-רה, ואמנם, הפרופסור פדה העביר את

מהנדס-הטכסטיל יעקב מרכוס, 62, שהתקף-ה-לב בו לקה אובתו, ע"י רופאו ככיבקיבה.

הקורבן